

کتابِ عوبدیا نَبی

پیشگفتار

دَ امزی کتابِ عوبدیا نَبی دَ ضِدِ قَوْمِ اِدومِ که دَ قِیلِی کوه‌ها بُود-و-باش
دَشتِ پیشگویِ مونه و مَوگیه که اِدومِ دَ مینکلِ مِلَّت‌ها ریزه‌ترینِ جورِ موشه و
کاملاً خار-و-حقیرِ موشه. عوبدیا اِدامه دَده از زمانی یاد مونه که وختی
اورشَلیمِ سَقوطِ کد، قَوْمِ اِدومِ نَه تنها خوشحالِ شُد، بَلکِه قد دُشمنایِ یهُودا
همدستِ شُدِه مال-و-داراییِ مَرْدُمِ یهُودا ره غارتِ کد. دَ آخِرِ عوبدیا اِعلانِ
مونه که بنیِ اسرائیلِ از اسیریِ پسِ مییه و سرزمینِ خُو ره دُوباره تَصْرُفِ
مونه و پادشاهیِ دَ خُداوندِ تعلقِ میگیره. خاندن‌ها باید دَ فِکرِ خُو دَشته بشه
که اِدومیا اولادِ اِدومِ یعنی عیسو آسته. بلده معلوماتِ کلوتر دَ پیدایشِ فصلِ
۲۵ آیه ۳۰ رُجوعِ کنید.

① رویای عوبدیا.

مویگ پیغام ره از خُداوند شَنِیدی و یگ قاصِد دَ مینکلِ مِلَّتْها رَیِی شُد
که بُگیه: ”باله شَنِید، بیید که دَ خِلافِ اِدوم بِلدِه جنگ بوری.“

خُداوند، خُدا دَ اِدوم اینی رقمِ مَوگیه:

② ”اینه، ما تُو ره دَ مینکلِ مِلَّتْها ریزه‌تَرین جور مُونم

و تُو کامِلاً خار-و-حَقیر موشی.

③ دِلِ مَغْرور تُو، تُو ره بازی دده،

تُو ره که دَ سُلَاخ‌های قاده زندگی مونی

و جای بُود-و-باش تُو دَ بِلندی‌ها آسته.

تُو دَ دِلِ خُو مَوگی،

’کی میتنه مَره دَ زمی تاه بیره؟‘

④ حتی اگه رقمِ بُرگج دَ قیلترین جای پرواز کنی

و حتی اگه وُر خورِه د مینکل سِتاره‌ها قرار بَدی،

امزونجی ام ما تُو ره تاه میړم.“

ای ره خُداوند مُوگیه.

⑤ ”اگه دُزا یا غارتگرا

د وختِ شاو د خاڼه تُو بییه،

- آه، تُو چطور تَباه شُدی! -

آیا اونا د اندازه خُو دُزی نَمونه؟

و اگه انگورچینا د پیش تُو بییه

آیا بعضی خوشه‌ها ره ایله نَمیدیه؟

⑥ لیکن عیسو چطور تلاشی مُوشه

و چیزای تاشه کده شی چطور غارت مُوشه!

⑦ پگ همدستای تُو، تُو ره د سرحد هئی مُونه؛

کسای که قد تُو پیمانِ صلح کده، تُو ره بازی میدیه و دَ بِلِه
تُو زور مُوشه،

کسای که از دسترخون تُو نان مُوخوره دَ تی پای تُو دام میله.

ولے تُو پی نموبری.

Ⓐ خداوند مَوگيه:

”دَ امزو روز ما آدمای دانا ره از اِدوم نابود مونتُم

و آدمای فامیده ره از کوه عیسو.

Ⓘ آی تیمان، نفرای جنگی تُو وَحشت زده مُوشه

تا پگ کسا از کوه عیسو نابود شنه.

⓫ بخاطرِ ظلمی که تُو دَ بِلِه برار خُو یعقوب کدی،

شرم تُو ره موبوشنه

و تُو بلده ابد نابود موشی.

⓬ دَ روزی که تُو دَ یگ بغل ایسته شدی،

دَ روزی که بیگنه‌گو مال-و-دارایی شی ره بُرد

و خارجی‌ها دَ درگه‌های شی داخل شد

و دَ بِلَه اورشَلیم پشک آندخت،

تُو ام رقمِ یکی امزوا بُودی.

تُو نَباید دَ روزِ بَلا-و-مُصِیبتِ پَرار خُو ۱۲

از رُوی کینه سُون ازو تُوخ مُوکدی؛

تُو نَباید دَ روزِ تَباهی مَرْدَمِ یَهُودا

خوشحالی مُوکدی

و تُو نَباید دَ روزِ سِختی ازوا

لاف-و-پِئاق میزدی.

تُو نَباید دَ روزِ بَلا-و-مُصِیبتِ قَوم مه ۱۳

دَ درگه‌های ازوا داخل مُوشُدی؛

تُو نَباید دَ روزِ بَلا-و-مُصِیبتِ ازوا

دَ نَظَرِ بَدِ سُونِ ازوا توخِ مُوکدی

و تُو نَباید دَ روزِ بَلا-و-مُصِیبتِ ازوا

دَ بَله مال-و-داراییِ ازوا دِستِ خُو ره دِرازِ مُوکدی.

تُو نَباید دَ دُوراهی ها ایسته مُوشدی ۱۳

و کسایِ ازوا ره که دُوتا مُوکد نَباید نابُودِ مُوکدی؛

تُو نَباید باقی مَندههایِ ازوا ره

دَ روزِ سختیِ تسلیمِ مُوکدی.

روزِ خُداوندِ دَ خِلافِ تمامِ مِلَّتِها نَزدِیکِ آسته. ۱۵

اُمُو رَقمِ که تُو رفتارِ کدِے، اُمُو رَقمِ دَ حَقِ تُو مُوشه؛

اعمالِ تُو پسِ دَ سِرِ خودِ تُو مییه.

چُونِ اُمُو رَقمِ که شُمو دَ کوهِ مُقَدَّسِ مه بَلَدِه نابُودی یهُودا جشنِ ۱۶

گِرَفْتِه وُچی کَدِید،

تمامِ مِلَّتِ هَاي چارطَرَفِ شُمو بَلَدِه نَابُودِي از شُمو جَشَن
مِيگِيَرِه و وُچِي كَدِه موره؛

اونا وُچِي كَدِه قُورَت مونه

و دَ آخِرِ نَابُودِ شُدِه رَقْمِي مُوشِه كِه بُوگِي هِيچِ نَبُودِه.

١٧) لِيكِن دَ بَلِه كَوِه صَهِيونِ نِجَاتِ يافْتِه هَا مُوشِه

و اُو مُقَدَّسِ مُوشِه؛

و خانوارِ يَعقُوبِ جاي هَاي امزُو كسا ره تَصَرُفِ مونه

كِه اونا جاي هَاي ازوا ره تَصَرُفِ كُدُد.

١٨) خانوارِ يَعقُوبِ آتَشِ مُوشِه،

خانوارِ يوسُفِ اَلَنگِه

و خانوارِ عيسُو كاه؛

اونا خانوارِ عيسُو ره دَرِ مِيدِيِه و از بِيِنِ مُوبرِه

و دَ خانوارِ عيسُو هِيچِ كَسِ زِنْدِه نَمُومَنِه.

چون ای ره خداوند گفته.

۱۹) مردم جنوب یهودا کوه عیسو ره تَصْرُف مونه

و باشنده‌های تپه‌ها سرزمین فلسطینیا ره؛

اونا سرزمین افرایم و سرزمین سامره ره تَصْرُف موكنه

و بنیامین جلعاد ره میگیره.

۲۰) اسیرای بنی اسرائیل پس مییه

و امی دسته مُلکِ کنعانیا ره تا صَرْفَه تَصْرُف مونه

و اسیرای اورشَلیم که دَ سِفارَد آسته

شارای جنوب ره تَصْرُف موكنه.

۲۱) نجات دهنده‌های مُلکِ دَ بِلَه کوه صَهیون بُر موشه

تا دَ بِلَه کوه عیسو حُکمرانی کنه

و پادشاهی دَ خداوند تعلق میگیره.